

ΨΗΦΙΔΩΤΟΝ

(Ἐκ τῆς συλλογῆς Δ. Κ. Βαρδουσιώτου)

Οὐδέποτε ἄνθρωπος ἔσχε μεγάλας ἀρετὰς ἄνευ κακιῶν.

(Ῥοσσῶ)

Τὸ βιβλίον εἶνε πολλάκις ἡ ἀποκάλυψις τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἠθῶν τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ.

(Μερϋ)

Δός μοι ἐν πιστήριον νὰ σοῦ κρημνίσω ἓνα θρόνον.

(Φραγκλίνος)

Ὅστις κλέψῃ ἄπαξ, δύναται νὰ γίνῃ τίμιος ἄνθρωπος· ἀλλ' ὅστις κλέψῃ δὶς, ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπιχειρήσῃ καὶ τρίτην κλοπὴν.

(Ἰνδικὸν λόγιον)

— Μ' ἔκλειψαν... .

— Πόσον λυποῦμαι διὰ τὸ δυστύχημά Σου!

— Ὅλα τὰ χειρόγραφα τῶν στίχων μου... .

— Πόσον λυποῦμαι τὸν κλέπτῃν σου!

(Λεβαίν)

Εἰς τὴν τύχην πρέπει· ν' ἀφίγης πάντοτε ἐν παράθυρον ἀνοικτόν.

(Ἴταλ. λόγιον)

Πολὺ εὐμορφα χορεύει ἐκεῖνος εἰς ὃν ἡ τύχη τραγουδεῖ.

(ὅμ.)

Δι' ἐκείνους, οἵτινες ἀγαπῶσι, τὸ ἥμισυ τῆς εὐτυχίας εἶνε νὰ τοὺς λησμονῇ ὁ κόσμος

(Ἀλβέρτος Δελπῆ)

Ἡ τιμιωτέρα γυνὴ κολακεύεται, ὅταν μάθῃ, ὅτι θαυμάζεται.

(αὐτ.)